

Avskedspredikan i Kindaholms församling 2019 av Tobias Bäckström

Påskdagen

”Kristus är uppstånden”

Jona 2:1-11

Apg 13:32-37

Luk 1:26-38

Varför skedde uppståndelsen så i skymundan? Varför visar han sig för så få? Själva uppståndelsen i sig är det faktiskt inga vittnen till alls. Vakterna räknas inte eftersom de hade svimmat av skräck. Vi har bara vittnesmål om den tomma graven och hur Jesus sedan visar sig för några stycken i taget. Det sker som här i Johannes i trädgården inne bland träden där Maria först trodde att det var trädgårdsmästaren som hon såg. Och det sker för lärjungarna bakom låsta dörrar.

Kontrasten mot hans död är stor. Där han hänger på korset dör han en kvalfull död offentligt och synligt för alla. Ingen kunde tvivla på att Jesus verkligen dog. Så varför skedde inte hans uppståndelse på samma sätt så att folk slapp att tvivla på det med? Han hade i triumf kunnat rida in *igen* i Jerusalem och bevisa för alla att han verkligen var Guds son. Men medan hans död var offentlig var hans uppståndelse bara tillgänglig för hans närmaste vänner, de som redan trodde på honom.

Frågan är aktuell även idag. Varför ger inte Gud omedelbara bevis för sin existens för var och en så att människor slipper gå med tvivel? Varför *visar* han sig inte? Precis som med Jesus – varför visade han sig inte för översteprästerna, för Pilatus och för folket? Precis som uppståndelsen skedde i skymundan är det på samma sätt med Guds existens, han finns i skymundan – han ger inga direkta bevis för sin existens.

Men för att komma närmare ett svar kanske jag ska omformulera frågan: ”Varför låter Gud människor ha en ursäkt att slippa tro på honom?”

Uppståndelsen är inte bara en objektiv händelse som vi kan debattera och skriva avhandlingar om och efter att ha kommit fram till någon slags konsensus, lämna till de historiska arkiven. Så har ju skett med många historiska händelser, ibland har någon forskare hittat nya vinklingar och en omvärdering kan ha skett, men oftast har det inte haft någon större inverkan för människor idag. Men när det gäller uppståndelsen av Jesus Kristus kan vi inte göra på samma sätt.

På samma sätt med Guds existens, när det gäller frågan om Gud finns eller inte. Gud är inget objekt, ungefär som ett nytt okänt grundämne som man efter upptäckt möjligen kan strida om namnet och vad man kan använda det till, men inte så mycket mer. Gud är kärlek och har skapat oss till sin avbild, som hans barn. Och efter Jesus uppståndelse blev vi alla kallade att leva i hans efterföljd. Han vill dra in oss i en relation till Gud, så att han blir mer och mer en verklighet för oss. Det handlar då inte om vad vi kan använda Gud till, utan vad han vill med oss.

Och ”upptäckten” av Gud kan då inte separeras från den etiska och existentiella kallelse en sådan upptäckt skulle medföra.

Om man kommer fram till att Gud finns är alltså inte som att hitta någon ny okänd planet, det är mer som om man i vuxen ålder skulle upptäcka att man egentligen varit adopterad som barn. Att de man kallat far och mor hela livet, egentligen inte är det, åtminstone inte i biologisk mening. En sådan ny information är inget man bara lägger till handlingarna. Det skulle nog, tror jag, leda till en stor omvälvning i ens liv. Dels skulle man få konfronteras med att ens närmaste har förtigit en viktig sak i hela ens liv, men så kommer ju också ofrånkomligen frågan om ens biologiska ursprung. Det skulle vara en upptäckt som leder till en avgörande förändring i ens liv. Det blir personligt. Och skulle man finna sina biologiska föräldrar är man nog öppen för att vilja börja träffa dem och lära känna dem. Vad skulle annars poängen vara?

På samma sätt med Gud: vad vore det för poäng med att du kom fram till att Gud finns, men utan att ändra ditt liv? Utan att söka kontakt eller försöka hitta vägar att lära känna honom? Avsätta tid för honom? Och låta honom växa och bli större i din tillvaro. Gud är kärlek, men vad vore det för poäng med det, om inte denna kärlek genomströmmar dig, avslöjar dig, och hjälper dig att älska andra.

Är du beredd till att låta ditt liv förändras? Om inte – kanske där finns ett svar varför Gud inte visar sig.

Att Jesus undvek offentligheten efter uppståndelsen kan ju ha med detta att göra. För varje människa som Jesus kom i kontakt med förändrades livet till det positiva, även om det inte alltid blev enklare. Sorgen hos Maria från Magdala vändes till glädje, men hon skulle aldrig leva något vanligt liv i landet Israel. Lärjungarna gick från att vara rädda och ängsliga i stängda rum ut och frimodigt berättade om det fantastiska som hänt, men de skulle också stöta på svårigheter och förföljelser. Ändå skulle ingen av dem naturligtvis önska något annat när det gäller Jesus uppståndelse.

Vi kan ju fråga oss om Pilatus skulle ha blivit glad om han hade sett Jesus? Eller överstepräster? Förmodligen inte. Nej, Jesus valde att visa sig för de som det betydde något.